

BIBOR KÖR (CRIMSON CIRCLE) ANYAGOK

Felfedezés Sorozat

2. *SHOUD*: "2. Felfedezés" – ADAMUS főszereplésével, Geoffrey Hoppe közvetítésében

Elhangzott a Bíbor Körben

2013. október 05-én

www.crimsoncircle.com

Vagyok, Aki Vagyok, a szuverén és szabad birodalom Adamusa.

Jó nagy lélegzetet véve égő fa illatát érzem. Hm. Oly sok emléket idéz ez fel, megnyitja az érzékeket. Á! Milyen csodálatos is embernek lenni, és ha egyszer valaki embernek születik, azt soha nem felejt el. Soha.

Ma egy kicsit másmilyen közönség van itt. Egy kicsikét másmilyen. (Az áradások miatt nincs jelen élő közönség, és a székeken plüss állatok vannak) Ahogy Linda is említette, a pusztítás illetve a mostanság lezajlott események következtében nagyon sokan nem tudnak itt személyesen jelen lenni, de közben mégis itt vannak. A megszokott közönség tagjai mind itt vannak. Nos, az meglehet, hogy úgy tűnik, mintha plüss állatok ülnének a helyükön, de valójában ez nem így van. Itt van velünk a megszokott közönség.

Hallottam, amikor Dave azt mondta, hogy - Ez itt Edith - (feleml el egy plüss állatot). De nem! Nem! Edith széke különben is egyértelműen a másik oldalon van. (nevetés) Ez nyilvánvaló.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet, mert ez a terem egyáltalán nem üres. A terem *telis teli van* – tele van Shaumbra energiával szerte az egész világról. Örülök, hogy itt vagytok.

Vegyünk egy mély lélegzetet és találkozzunk itt, ebben a csodálatos biztonságos térben. Vegyünk egy mély lélegzetet!

Akár az interneten keresztül csatlakoztok most hozzánk, akár személyesen vagytok itt, akár később hallgattok minket, vegyetek egy jó mély lélegzetet! Mind együtt vagyunk most itt.

A felébredés és a megvilágosodás

Linda, ma szükségem lesz rád a táblánál.

LINDA: LINDA: Igen uram!

ADAMUS: Akkor kezdjük mindjárt ezzel - és kérlek, ezt aláhúzva és felkiáltójellel írd fel a táblára: - Te választod a felébredésedet, de a megvilágosodásod a megengedéseden múlik! Hm. Igen. Írd le! Hm. Igen. Mondd!

LINDA: "Te választod a felébredésedet?"

ADAMUS: Nem, te választod a felébredésedet, én már fel vagyok ébredve, (nevetés) Te választod a saját felébredésedet. "Mit akar ez jelenteni, hogy te választod a felébredésedet? Mit jelent ez, hogy - te választod a felébredésedet, és a megvilágosodást pedig lehetővé teszed vagy megengeded?"

Nos, egy bizonyos értelemben te magad választottad a felébredésedet, akár teljes mértékben tudatában voltál ennek, akár nem. Mégis te választottad azt, a vallások és a spiritualitás tanulmányozásával eltöltött életek sora után. Akkor választottad, amikor azt mondtad, hogy már belefáradtál abba, hogy itt legyél, és ezt nem bírod tovább elviselni, mert ki nem állhatod ezt az egészet. Így választottad. A jelen életbeli megtestesülésed által választottad. Azzal választottad, hogy többet akartál, többre vágytál.

Az is lehetséges, hogy elmentél egy tanfolyamra, ahova valaki elcipelt magával vagy, hogy elolvastad a könyvem, vagy éppenséggel egy másik könyvet, és azt gondoltad, hogy ez volt a felébredésed pillanata. De nem, az jóval régebben vette kezdetét.

Ezek után pedig elkezdted keresztlátni ezen a felébredési folyamaton, és egész utad során végig számtalan esélyed adódott arra, hogy azt mondd: - Nem, ezt nem nekem találták ki. Ez nem nekem való. Itt és most abbahagyom. - És ezt egészen egy pontig megtehetted volna. Egészen addig, amíg el nem érted azt a pontot, ahonnan már nem lehet visszafordulni. (Linda újabb lapra kezd írni, áthajtva az előzőt) Mi a helyzet? Problémáid adódnak ma az írással?

LINDA: Igen. Nem.

ADAMUS: Vagyis úgyis fogalmazhatnánk, hogy voltak lehetőségeid arra, hogy ne folytasd a felébredésedet. Megmaradhattál volna annak egyetlen területénél, de ti mégis tovább folytattátok. És választásokat hoztatok menet közben. Van ott valami – egy vezérlő erő bennetek, ami így szólt: "Nem, én többet akarok. Nem! Én ki akarok szállni ebből az illúzióból!" és azt mondtad – az 'illúzió' nem a legmegfelelőbb szó erre, és ma beszélni fogunk erről. – "Ki akarok szállni ebből a létállapotból," mert tudtad, és mert tudod, hogy sokkal, de sokkal több minden létezik ennél.

Így, több sorozatnyi választást követően - akár megértetted. (Rápillant Linda írására) - " Te választod a felébredést, a megvilágosodást pedig megengeded." - Tökéletes. Tökéletes.

Szóval több sorozatnyi lépést tettél ezen az úton, és drága barátaim, nagyon, de nagyon sokan vannak olyanok, akik úgy döntöttek, hogy nem folytatják a felébredésüket. Sokan megálltak út közben. Igen, előbb vagy utóbb majd ők is elérik a teljes felébredésüket. Előbb vagy utóbb ők is meg fogják engedni a megvilágosodásukat, de úgy döntöttek, hogy nem folytatják ezt tovább.

Miért? Nos, azért, mert ez egy intenzív folyamat. Ahogy ezt ti is jól tudjátok, teljesen kifordít és a fejed tetejére állít téged. Megváltoztatja az általad eddig ismert életet. A felébredés beléd hatol, és megmutatja neked az összes belső egyensúlytalanságodat, és ez érdekes, mert a valóságnak egy ilyen korlátozott állapotában való élet - és beszélni fogunk ma az illúzió és a valóság közötti különbségről - szóval egy ilyen korlátozott valóságban leélt élet bizony egyensúlytalanságokat okoz.

(Lindának mondja) - Ez a következő. Ma nagyon elfoglalt leszel.

LINDA: Ó, boldogan!

ADAMUS: Szeretnél egy segítőt?

LINDA: Nem.

ADAMUS: Ó! A valóságnak egy korlátozott állapotában élni egyensúlytalanságot okoz. És ez az egyensúlytalanság aztán egy vezérlő erővé válik, mert azt mondd magadnak: "Nem akarom tovább ezt az egyensúlytalanságot!" És ahogy keresztülmész ezen a felébredésen...

LINDA: A valóságnak egy korlátozott...

ADAMUS: A valóságnak egy korlátozott állapotában élni (Jól írja - megjegyzi adamusz)

LINDA: Igen.

ADAMUS: ... egyensúlytalanságot okoz.

LINDA: Ó.

ADAMUS: Hol is tartottam?

LINDA: A valóságnak egy korlátozott állapotában élni egyensúlytalanságot okoz.

ADAMUS: Igen, egyensúlytalanságot okoz.

Szóval ez az egyensúlytalanság a szó legszorosabb értelmében be fog hatolni a felébredésed minden egyes részébe, felfedi ezeket, és az arcodba dobja mindezt. És még egyszer mondom, nem tudatosan választjátok azt, hogy mindezek a dolgok az arcotokba legyenek vágva - sőt, az igazság az, hogy a legtöbb esetben hanyatt homlok próbáltok menekülni előle - de mégis, ez egyfajta tisztulási folyamat. Ez egy természeti katasztrófa a maga módján, ugyanakkor pedig bizonyos értelemben véve egy lélek katasztrófa. És nem akarok mosolyogni, miközben ezt mondom, mégis mosolygok, mert tudom, hogy keresztül fogtok jutni rajta. Tudom, hogy amennyiben most nézel minket, vagy itt vagy, ha rá vagy erre hangolva, akkor keresztül fogsz mindezen jutni.

És lényegében a menet közben felmerülő összes fájdalmat, bántást és nehézséget az okozza, hogy megpróbálsz ellenállni ennek a felébredésnek, amit te magad választottál és ennek az, az oka, hogy a felébredés felszínre hozza az összes egyensúlytalanságot. Legyen ez akár a feminin-maszkulin, a fény-sötétség vagy bármi más dolog egyensúlytalansága - ezt mind a felszínre fogja hozni. Jó ez így. (mondja Lindának)

Vagyis ez a felébredés a feje tetejére fogja állítani az életedet, ki fog fordítani magadból, és tudom, hogy sokan mondtátok magatokban menet közben, hogy: - Bárcsak soha ne választottam volna ezt a felébredést! - De aztán valamikor eljutottál a felébredésnek arra a pontjára, ahonnan már tényleg nincs visszaút. Mert már túl sokat tudsz. Túl sok minden az arcodba lett dobva. Túl sokat tudsz. Így már nincs visszaút számodra.

És ez egy érdekes pont, mert ez az a pont, ahol tényleg belemész egy szakadékba, az ürességbe. És észrevetted, hogy ez az üresség újra és újra, többször megismétlődik az egész út során? De te mégis belemész ebbe az ürességbe, mert tudod, hogy már nem tudsz visszafordulni, nincs visszaút, közben meg ott van benned a tovább haladástól való bizonytalanság vagy félelem. Több eszközt szeretnél a tovább haladásodhoz. Több vezetést akarsz. És a felébredésed során egyszer bizony elérkezik az a pont, ahol már tényleg nem kapsz több

vezettetést, vagy csak nagyon keveset. Kívülről csak nagyon keveset kapsz, mert odatartasz, ahol csak nagyon kevés angyal járt előtted. És ez így igaz, hogy az egész kozmoszban csak nagyon kevés angyal járta be ezt az utat.

Mondtuk már, hogy kevesebb, mint 10.000 Felemelkedett Mester van, és nem látom, hogy bárki is nagy rohanást csapna a Felemelkedett Mesterek Klubjának a tagságáért. Sokan még mindig csak a jelentkezési lapok kitöltésével foglalatoskodtok. És bizony nem sok angyali lény jutott el addig a pontig, ahol most tartotok.

És ugyan, mit is tanácsolhatnának nektek? Mit is tanácsolhatnának? És ráadásul a Felemelkedett Mesterek meg kifejezetten nem szeretnek sok tanácsot osztogatni. Amit adnak, az a támogatásuk, a szeretetük, a bátorításuk, a nevetésük, és időnként egy-két könnycsepp, mert pontosan tudják, hogy ha túl sok tanáccsal látnának el benneteket, ha megmondanák nektek hogyan egyétek meg, akkor az többé nem a saját tapasztalásotok lenne, és ez ezt az egész megvilágosodást csak még inkább kaotikussá tenné. Még nagyobb káosznak tünne ez az egész. Tehát, ahova most tartotok, ott nagyon kevés angyal járt. Ezt felírhatod a táblára Linda! Legalább elfoglalod magad! Ahova most tartotok, ott nagyon kevés angyal járt.

Vagyis rengeteg tanáccsal találkozhatasz manapság. Erre az internet egy remek forrás, ahol elképesztően sok tanács és információ található, és - (belenéz a kamerába) - Hello mindegyikötöknek, akik most néztek - és igen, az internet elképesztő információforrással szolgál. Manapság felmész az internetre, és nagyon sok olyan személyt vagy csoportot találsz, akik nagyon jó spirituális információval szolgálnak - egészen egy pontig. És ez jó - egészen egy határig.

Nagyon kevés olyan létező van odakint-földönkívüli vagy angyali létező - akik tényleg, igazán megértik mindazt, ahova tartotok.

Persze rengeteg olyan angyali létező van, akik vezetést nyújtanak az emberek számára az úgymond mindennapos életre vonatkozóan, kifejezetten társaság és szeretet gyanánt, hisz oly sok ember érzi egyedül magát. Sok-sok angyal lett erre kiképezve, hogyan tegye ezt, hogyan dolgozzon együtt az emberekkel, ahogy arra is, hogyan dolgozzanak az emberekkel a halálukat követően. Minden ember számára rendelkezésre állnak angyali létezők a haláluk bekövetkeztekor. Nem csak a korábban eltávozott családtagok, és kutyák meg macskák, vagy elefántok, meg tudom is én hogy mik... hanem, vannak olyan angyali létezők, akik ott vannak a halálukkor a számukra, mert köztudott, hogy milyen a halál és az újrászületési folyamat. Ismertek a korlátozott valóságban élt emberek nehézségei és kihívásai. Mégis nagyon, de nagyon kevesen vannak olyanok, akik tudják milyen is ott lenni ahova tartotok, milyen is a megvilágosodás.

A megvilágosodás megengedése

Azt állítom, hogy te választottad a felébredésedet, a megvilágosodásodat pedig megengeded, lehetővé teszed. Ez nagyon igaz, mert amikor eljuttok erre a bizonyos pontra, ahol oly sokan megélték a lélek sötét éjszakáját, amikor beléptek az ürességbe, ahol is beleéreztek a semmibe - ahol rajtad kívül nincs ott senki és semmi - szóval ezen a ponton egyszerűen csak megengedővé váltok. Felismeritek, hogy nincs itt semmiféle trükk. Nincsenek titkok. Nincs több program és terv. Csak Te Vagy.

Csak Te Vagy, és ekkor ezt elkezded megengedni, megengeded Önmagad. És eközben egyúttal lehetővé teszed a magasabb szintű tudatosságot, a magasabb szintű észlelést is magadnak. Mindennel megengedővé válsz, az összes valaha volt tapasztalásoddal. És megengeded vagy lehetővé teszed, hogy mindez egy egészen, teljesen

más módon jöjjön el hozzád, úgy, mint még korábban soha. Megengeded magadnak, hogy megtestesítsd magad. Megengeded magadnak, hogy jelen legyél ebben a valóságban, és hogy az energiák szolgálhassanak.

Manapság a veletek folytatott beszélgetéseim egyik fő témája az, hogy engedjétek meg, hogy az energiák szolgálhassanak benneteket. Mert halljátok ugyan a szavakat, de a legtöbbször mégsem érzitek ezt át. Nem engeditek ezt meg. Még mindig ellenálltok annak, hogy az energiák titeket szolgáljanak. Ennek egyrészt még mindig az a nagyon régi és korlátozott tudatosság az oka, ami szerint semmiből nincs elegendő vagy, hogy keményen meg kell dolgoznod azért, hogy hozzájuss, vagy az, hogy amíg meg nem szabadulsz az egyensúlytalanságaidtól, sőt, a karmikus adósságaidtól, addig nem fogod ezt megengedni. De eljutsz arra a pontra, ahol egyszerűen csak megengeded, hogy az energiák szolgálhassanak.

És ez egy csodálatos, gyönyörűség pont, mert egyszeriben csak véget ér az összes harc és küzdelem, magának a korlátozottságnak az érzése. És akkor egyszeriben felismered, hogy egy egész energia óceán vár arra, hogy téged szolgálhasson. És ennek az energiának nincsenek elvárásai. Nem érdekli, hogy jó vagy, vagy rossz vagy, hogy fehér vagy, vagy fekete, hogy maszkulin vagy feminin vagy. Egyszerűen nem érdekli. Csak azért van itt, hogy téged szolgáljon. Így megengeded a megvilágosodásodat.

Ó, és ez annyira gyönyörűség. Egy páran elkezdték átérezni, hogy milyen is ez. Bepillantásokat nyertek ebbe. Az lehet, hogy nem minden egyes pillanatokban van ez ott veletek tudatosan, de mégis elkezdték belekóstolni ebbe a megengedésbe.

Egy páran meg is lepődtek azon, hogy ez mennyire könnyű. Azon, hogy ez mennyire könnyű és szinte az, az érzésetek, hogy azt akarjátok, hogy egy kicsit több kihívással járjon. De ezen is túl fogtok lépni. (Adamus kicsit nevet)

A megvilágosodás megengedése olyan, mintha eddig be lettél volna zárva egy helyre, ahol csak korlátozott levegő állt volna a rendelkezésedre, és így nagyon össze vagy nyomva, össze vagy sűrítve. És végre áttörsz ezen, és ez egy megengedés. És a levegő egyszeriben csak elkezd áramlani, és még csak dolgozni sem kell azon, hogy levegőhöz juss. Az Élet egyszeriben csak ott terem a számodra áramlóan.

Egy kevesen bepillantást nyertek ebbe vagy átérezték ezt, és talán még egy kis büntudatot is érezhettek, mert ez az egész kezd sokkal könnyebbé válni számotokra, miközben azt látjátok, hogy mások még mindig küzdenek. Még mindig be vannak zárva. Még mindig a börtönükben raboskodnak. Még mindig nem engedik meg az Élet Áramlását. De el fogtok jutni oda, ahol megértitek, hogy hozzáátok hasonlóan ők is keresztülmehetnek ezen, és választhatják a felébredésüket. Bármikor választhatják a megengedést, amikor csak akarják.

Az egyik dolog, amivel dolgozni szeretnék azokkal, akik megengedik a testet öltött megvilágosodásukat ebben az életükben az, hogy annak nehézségén dolgozzak velük, hogy látni fogják, ahogy a többi ember keresztülmegy a kihívásokon és a nehézségeken - és hogy ne akarjátok megmenteni őket, ne akarjátok nekik odaadni az energiátokat, mert ez nem a legjobb ötlet. Tényleg nem az, mert hozzáátok hasonlóan nekik is meg kell tanulniuk, hogy ott van nekik a saját energiájuk. Ott vannak nekik a saját eszközeik. Ott vannak bennük a saját válaszaik.

Tehát, ahogy mondom, a felébredést mindenki maga választja, a megvilágosodást pedig - ahol a legtöbben jelenleg tartotok - megengeditek.

Nagyon nehéz lett volna erről beszélnünk nektek évekkkel ezelőtt, mert a legtöbben akkoriban még mindig az ébredés létállapotában voltatok. És ha akkor beszéltem volna a megengedésről, akkor ez az egész keresztülment volna rajtatok, és elkerülte volna a figyelmeteket. De most, mivel már a megvilágosodás, a testet öltött megvilágosodás következő kiterjedésében tartózkodtok, máris tudunk beszélni a megengedésről. Akkor erre most vegyünk egy jó mély lélegzetet!

Illúzió és valóság

Vannak olyan filozófusok, akik azt állítják, hogy az élet egy illúzió. Azt hiszem jómagam is mondtam ilyet egyszer vagy kétszer, hogy az élet egy illúzió. Ami alatt azt értettem, hogy a jelenlegi tapasztalásaitok nem valóságosak. De ezt az állításomat most frissítem. Módosítom.

Az élet valóságos. A tapasztalásaid valóságosak. Ez nem csak egy kozmikus álom, ami egyszer majd véget ér, és amiből majd hirtelen teljesen megvilágosodottn felébredsz. Nem. Amin most keresztülmész, azok valóságos tapasztalások, valódi érzésekkel, és végezetül valódi bölcsességre teszel szert általuk. Tehát ne hessegedj el, ne intézzük el annyival, hogy ez pusztán csak illúzió, mert nagyon is valóságos.

Ugyanakkor, viszont amin most mentek keresztül, és amiből most jöttök ki, az a valóságnak egy korlátozott állapota. Vagyis mindössze egy részét látjátok az egésznek. Egy lapos valóságban éltek. Csak egy icipici szeletét látjátok a valóságnak.

Például itt, ebben a teremben most csak egy pár embert, egy pár személyt láttok. Ez egy remek alkalom arra, hogy a kamera a közönséget pásztázza. Alig egy pár embert láttok. A szemed azt mondja neked, hogy csak egy pár ember ül itt. És ez egy korlátozott valóság.

A kiterjedt vagy a teljes valóság ehhez képest az, hogy ez a terem tele van azokkal a Shaumbrákkal, akik mindig itt szoktak lenni, mert az energiájuk most is itt van. Azokéval, akik el szerettek volna ide jönni, de azt mondták nekik, hogy most ne jöjjenek. És tele van angyalokkal, és, nos, néhány diszkarnálódott lényvel, kísértettel, aztán néhány földönkívüli létező is itt sétálgat éppen, és a terem hátsó részében pedig itt vannak a FEMA csoport emberei is. Nem ők azok a kísértetek, akiket az előbb említettem, (a FEMA csoport az áradással kapcsolatos szövetségi sürgősségi vezető ügynökség, akik szintén itt teszik a dolgukat a jelen helyzetre való tekintettel)

Igen. Hát nem bámulatos, hogy itt tudunk lenni egy katasztrófa kellős közepén, ahogy most, és mégis nyugodtak maradunk. De az élet már csak ilyen, és ez a megvilágosodott élet, egyébként. Ez ennek egy nagyon jó példája. Jó sok pusztulás történt, de valójában nem is volt pusztulás itt, Coloradónak ezen a területén. Hanem egy hatalmas, óriási tisztulás történt. Voltak olyan emberek, akik pusztuláson mentek keresztül.

A tény pedig az, hogy ti, akik itt, vagy a környéken éltek, nem mentetek keresztül a pusztuláson. Kellemetlen volt? Igen. Idegesítő és bosszantó? Abszolút. De nálatok nem történt pusztítás. Ez egy nagyon jó példája annak, hogyan lehet a káosz kellős közepén élni. Képes vagy úgy élni, hogy közben mindenhol körülvesz téged ez az emberi dráma, zűrzavar és káosz, úgy, hogy közben leáll az USA kormány -nem is tudom volt-e olyan egyáltalán, hogy nem voltak leállva (nevetés) - szóval képes vagy ennek az egésznek a kellős közepén élni úgy, hogy közben szuverén vagy. Tudsz nevetni. Ünnepelni tudod az életet, és Szabvány tudsz lenni a többiek számára, amikor nem esel pánikba. Amikor nem ragadsz bele ebbe az egész drámába. Amikor azt mondd: - Á, ez az elképesztő vihar tisztulást hozott erre a területre, és egyértelmű, hogy nagyszerű dolog itt élni, mert ez a terület egy hatalmas tisztuláson ment át.

Hol is tartottunk? Az illúziónál és a valóságnál. A tény az, hogy a korlátolt emberi érzékszerveid által észlelt valóság azt mondja, hogy csak egy pár ember tartózkodik itt, és talán még a tested és a fizikai érzékszereid is ugyanezt állítják. Minden üresnek tűnik ebben a teremben. De most arra kérlek titeket, tényleg arra kérlek benneteket, hogy vegyetek egy jó mély lélegzetet, és ha online nézel vagy hallgatsz most minket, titeket is arra kérlek, hogy vegyetek egy jó mély lélegzetet, mert a valóság az, hogy a fizikai érzékszerveiteken túl ez a terem nagyon is tele van. Igen, telis teli van létezőkkel, és sokan még csak nem is értik, hogy itt falak és mennyezet van. Vagyis ők nem rendelkeznek ezekkel a korlátokkal. Egy energetikai dimenzionális összejövétel zajlik, és ez nagyon is valóságos.

És ez egy kicsit vicces nekem, mert az én tudatállapotomban én ennek teljesen tudatában vagyok, és nagyon rá vagyok erre hangolva. És most becsukom Cauldre szemét egy pillanatra, hogy ő is érezhesse mindezt, mert ahogy mondani szoktam, a szem az egyik legnagyobb megtévesztőtök. A szem kapcsolódik a legszorosabban az agyhoz, és a szem azt mondja: - Nos, itt csak egy pár ember van. - De ha most bele- éreznél ebbe egy pillanatra az Én Vágyókból, abból a helyből magadban, ahol a valódi érzések és észlelési érzékelések találhatóak, akkor tudod, hogy ez a terem nagyon is tele van.

Most az történik, hogy van egy részed, aki megengedi a megvilágosodást, illetve megnyílik rá, és aki nagyon, de nagyon frusztrált amiatt, hogy tudod, hogy ennél sokkal több minden van. Ugyanakkor viszont az emberi érzékszerveid - meg a matematika, a tudomány és minden más is azt állítja: - Nem. Pontosan ennyi van. - De nem. Nem. Sokkal, de sokkal több minden létezik.

Egy mélyebb szinten benned, gyakran álm állapotaid alatt, tudod, hogy több minden van itt, de nem tudod, hogyan férhetnél hozzá ehhez a többhöz. Vagyis nem tudod milyen eszközt vagy melyik érzék-szervedet használd ehhez. Hogyan tudnál átlépni ezen a mentális sorompón, ami azt hiteti el veled, hogy márpedig csak az van, amit itt látsz? Mit kell tenned a megnyíláshoz?

Nos, végeredményben ez az egész a megengedésről szól. Nem tudod ezt erőltetni. Tényleg nem tudok erre semmiféle eszközt vagy gyakorlatot adni nektek. Ma végigmegyünk egy tapasztaláson - egy Dreamwalk-on - szóval kedves John, készíts erre elő valami zenét nekünk - mert ez az egész csak a megengedéseden múlik. Nem tudsz erőszakkal kiszállni az elmédből, úgy, hogy közben az elmédben vagy. Mégis megengedheted ezt, ha a Szellemedben vagy.

Na, most ehhez a megengedéshez jó nagy adag bizalom, és azt mondanám még, hogy türelem szükségeltetik. És ugye ott van bennetek az attól való félelem, hogy mi történik, ha kibillensz az egyensúlyodból, és elveszíted a talajt a lábad alól ebben a valóságban? És ez egy jókora félelem. Mi történik akkor, kicsusszansz ebből a valóságból? Ma erről fogunk beszélni.

Keresztülmenni a 3D-n

Nem az a helyzet, hogy kitörsz vagy kiszöksz a 3D-ből. Nem hagyod el a 3D-t. Tudom, hogy sok tanfolyamon azt tanították nektek, hogy különféle sorszámú dimenziók léteznek, mint a második, a harmadik, a negyedik az ötödik...stb. dimenzió. És azt tanították nektek, hogyan tudod elhagyni a harmadik dimenziót, hogy eljuss az ötödik dimenzióba. De nem, ez egyáltalán nem így van.

Szerintem azért fogalmaztak így, hogy kifejezzenek vagy állítsanak valamit, de valójában nem ez történik. Mert ami történik az az, és ez az egyik dolog, amit ma meg fogunk tenni, hogy nem hagyjuk magunk mögött

a 3D-t, hanem keresztül megyünk a 3D-n. Előbb át kell, hogy menjetek ezen a tapasztaláson ahhoz, hogy teljesen megértsétek mit is akarok itt mondani. De nem hagyod magad mögött a 3D-t, vagy a 4D-t, vagy valamelyik másik dimenziót, hanem keresztül mész rajtuk.

Tehát az egyik dolog, amit ma megteszünk az az, hogy visszamegyünk a 3D-n keresztül.

Az emberi éned most azt mondhatja: – „Ó, én már pokolian el akartam húzni innen. Egyszerűen csak ki akartam törni, ki akartam szabadulni innen, pont úgy, ahogy Adamus is kiszabadult a saját kristály börtönéből.” – Valójában én keresztülmentem a kristály börtönömön, és ma keresztül fogunk menni a 3D-n.

Ennek eredménye pedig az, hogy ez nem arról szól, hogy egyszerűen csak magad mögött hagyod azt. Mert ha például kiszabadulsz a börtönből – mondjuk, megtalálod a módját annak, hogy elszökj és elmenekülj onnan – attól még mindig ott lesz az összes problémád, ami a börtönödben is ott volt, és az összes problémád, ami eleve börtönbe juttatott. És azzal, hogy elszöksz onnan, nem leszel szabad, tényleg nem. Még mindig menekülsz. Az lehet, hogy finomabb ételeket eszel, mint a börtönben, de körülbelül ennyi. Attól még mindig börtönben vagy.

Tehát, amikor megpróbálsz kiszabadulni vagy kitörni a 3D-ből, akkor valami olyanból próbálsz kilépni, amibe mostanra már nagyon belefáradtál, és ha megpróbálsz onnan erővel kitörni, attól még mindig magaddal fogod azt vinni, és az egyik olyan dinamika, ami történik. Az elmúlt pár hónapban kifejezetten ezt vettem észre a Shaumbránál. Ha vannak olyan álmaid, például, ahol az életedben korábban megtörtént eseményekről álmodsz, vagy ha csak ilyen típusú gondolataid vannak éber állapotodban mostanában, és megpróbálsz elmenekülni előlük, megpróbálsz kitörölni őket, ez mind azért van, mert nem mentél vissza a 3D-n keresztül. Nem mentél vissza a tapasztaláson keresztül. És ennek több értelme lesz, miután végigmentünk a tapasztaláson.

De a tény az, hogy eddig egy korlátozott valóságban éltél. Ezzel a könyvvel tudnám ezt szemléltetni nektek. Itt van ez a könyv. Igen, ez lesz a szemléltető eszköz. (felemeli a könyvet) Tehát eddig az történt, hogy csak a könyvborító tetején éltél, és nem láttál mást, csak ezt a könyvborítót. A tény pedig az, hogy ebben a könyvben temérdek sok oldal vagy lap található. Egyébként ez itt egy nagyszerű könyv – Az angyalok utazása – ami Tóbiás könyve. Jó. És olyan ez az egész, mintha ennek a könyvnek a tetején éltél volna, és soha nem jöttél volna rá, hogy a borító alatt itt van ez a sok-sok lap, annak összes bölcsességével.

Eddig egy viszonylag korlátozott valóságban éltél és tapasztaltál. Ez valójában nem illúzió, hanem mindössze egyetlen egy szelete a nagyobb képnek. És ahogy megengeded magadnak a megvilágosodásodat, hirtelenjében az történik, hogy elkezded látni, mennyivel több minden létezik. (kinyitja a könyvet)

Ennek a valóságnak a tetején éltél eddig, és csak a felszínt láttad, és lényegében meg is próbáltad elkerülni annak lehetőségét, hogy túlságosan kibillenj ebből a valóságból, mert amikor itt állsz a borítón, és úgy érzed, hogy ez a valóság kibillen és nem annyira stabil, akkor nagyon befeszültök, idegesek lesztek és megpróbáltok visszatérni oda, amiről azt hiszitek, hogy az az egyensúly, pedig valójában egy korlátozott valóság.

A tény az, hogy amint megengeditek a megvilágosodásokat, akkor ez a könyv a feje tetejére fog állni. Ki fog nyílani, és még az is előfordulhat, hogy szanaszét fog szakadni, amit itt most nem kívánok demonstrálni. De még ez is megtörténhet, és ez nem számít, mert legalább ekkor elkezdtek a valódi valóságon belül, a teljesebb, kiterjedtebb valóságon belül élni.

El tudjátok képzelni – és ezt most nyomásnak fogom hívni – azokat a dinamikákat, amik ahhoz kellenek, hogy be tudd gyömöszölni magad ebbe a fizikai testbe, ebbe a fizikai valóságba, és hogy csak erre angyon lapos valóságsíkra tudj fókuszálni? És aztán meg megállapodtok másokkal is – akik szintén ugyanezen a lapos síkon élnek – hogy ti mind ezen a lapos síkon éltek, és ez nagyon aprócska. Pedig a valóság az, hogy ennél sokkal több létezik.

Nézőpontváltás

Ahogy megengeded magadnak a megvilágosodást, az fog történni – és ez mostanában már történik – hogy megváltozik a nézőpontod. Átvált a nézőpontod. A nézőpont egy olyan szó, ahogy ezt Linda olyan jól tudja, amit mostanában használunk a tanfolyamainkon, és ezt a dolgot érezni fogjátok az életetekben, ezt a nézőpontváltást. Hiszed eddig ahhoz voltatok hozzászokva, hogy a világot úgy lássátok, mint ezt a könyvborítót.

A fizikai érzékszerveitek ehhez szoktak hozzá és ehhez alkalmazkodtak. És így elhitetted magaddal a programozás és a saját hipnózisod következtében, hogy ez minden, ami létezik. Közben pedig „valami más” történik éppen a Magodban, ott mélyen a bensődben, amit azt mondja: -Nem, ez nem minden. Sokkal több minden van.

És most az történik, hogy a nézőpontod érzékelése változóban van. Elkezdesz a tudatára ébredni annak, hogy a könyvnek belseje is van, és van egy alsó borítója is, és, hogy ennek a könyvnek... ennek a valóságnak nem kell mindig ilyen laposnak és simának maradnia, hogy ez a feje tetejére állhat és oldalra is dőlhet, és körbe lehet dobálni. (odadobja David-nek) Anélkül, hogy ezzel bármilyen valódi kárt tennél benne. Megtennéd, hogy visszadobod? (David visszaadja) Azt mondtam, hogy dobd vissza! Jó.

Tehát most éppen ez történik. Változik a nézőpont.

Egy nagyon emberi szinten ez nagyon fura érzést fog kelteni. Nagyon különös érzést kelt majd bennetek, mert ahogy ezt már ti is tudjátok, a dolgok nem azok, aminek látszanak. Úgy tűnik, minden a feje tetejére áll. Egyrészt megpróbálsz fókuszálni maradni és a középpontodban lenni egy olyan világban, ami tényleg nem is valóságos. Ez egy korlátozott világ, és ez egyszerűen többé nem fog már működni. Ha ez az egyetlen üzenet, ami ma elér hozzátok – az az, hogy ez többé nem fog működni. Úgyhogy fejezd be a vele való harcot. Kezdd el megengedni a megvilágosodást, mert 1.) te választottad, 2.) ez éppen most történik.

A nézőpontod annyira meg fog változni, hogy már nem olyannak és nem annak fogod látni magad, ahogy mindeddig láttad. Semmilyen valóságot sem fogsz többé annak látni, mint ahogy korábban láttad – más embereket, helyzeteket, vagy bármi mást.

Ahogy erről a múlt havi Shoudunkban beszéltünk, a Felfedezés Sorozat első Shoudjában, az egész hitrendszer készleted volt az, ami belebetonozott téged a valóságod felszínébe, és ahogy ezek elkezdenek összeomlani, összegyűrődni, akkor ez szokatlan, furcsa érzéssel fog járni. Az elméd működése, és a reakciói is mind megváltoznak.

Azt kérem tőletek, azért esedezem, hogy egyszerűen csak engedjétek ezt meg!

De ha nagyon mentálissá váltok ezzel az egésszel, és ilyeneket kezdtek mondogatni, hogy: -Amiatt, ami velem történik, ezt meg ezt fogom tenni, hogy segítsem ezt vagy, hogy alkalmazkodjak hozzá. Ezt és ezt fogom tenni, hogy megpróbáljam megőrizni a középpontomat. – Ha ezt teszitek, akkor ez fájni fog! Akkor kellemetlen lesz, és az egyensúlytalanságnak még egy szintjét fogja megteremteni bennetek. Emlékezzetek arra, hogy az egyensúlytalanság valójában maga a diszkomfort, és ez az egyensúlytalanság okozza, hogy minden felrázódjon. És akkor ez egy újabb szintű egyensúlytalanságot hoz létre. És az akkor meg fog mutatkozni, de miért is világosodnál meg visszafelé, harcolva és ellenállva? Miért is ne mennél ebbe bele kegyelemben és simán?

Tehát, igen, ki fogtok lépni az elmétekből. Igen, le fogtok lépni a felszínről. Igen, ki fogtok menni ebből a valóságból, de valami olyanba mentek bele, ami sokkal, sokkal, de sokkal valóságosabb. Vegyünk akkor egy mély lélegzetet a nézőpontra!

A jelenlegi nézőpont általában rendkívül le van korlátozva az emberi érzékszervekre, az értékekre és a hitrendszerre. Az a nézőpont, amin keresztül látod vagy magadba fogadod a dolgokat, túlnyomórészt a hiedelmeiden alapszik.

De ahogy megengeded, hogy a nézőpontod, a tudatod kiterjedjen, akkor egészen másképpen fogod magadba fogadni a dolgokat – és a dolgok alatt az információkat, a felismeréseket, a megfigyeléseket, továbbá azt értem, ahogy megéled, megtapasztalod az életet. És hamarosan azon kapod majd magad, hogy már nem csak a felszínt éled meg. Hanem megtapasztalod a borítót, a lapokat, és azt is, hogy enneka könyvnek soha nincs vége, nincs utolsó oldala, mert szüntelenül egyre csak folytatódik. És ez a szépsége. Ez az öröme. Ez annak a szabadsága, hogy kiszállsz ebből a nagyon korlátozott létállapotból. Jó. Eddig jó, Linda?

LINDA: Remek. Nagyszerű!

ADAMUS: Nagyszerű. Köszönöm.

A 3D-ről

Beszéltünk az előbb a 3D-ről, arról, hogy ott van bennetek ez a hatalmas vágy, hogy kijussatok a 3D-ből, de a tény az, hogy nem juttok ki onnan, hanem keresztülhaladtok rajta.

Nos, ezt máris meg fogjuk tapasztalni. De még mielőtt erre sor kerülne, szeretnék egy kicsit beszélni.

Ismételten mondom, egy nagyon lapos valóságban éltek, ami nagyon, de nagyon háromdimenziós. Nagyon háromdimenziós. De ha ebből mentálisan próbáltok meg kitörni – nos, az nem fog sikerülni. Ha valami más módon akartok ebből kitörni – mondjuk drogok használatával vagy drámázással, vagy bármi ehhez hasonlóval – akkor az tényleg nem fog működni, mert még mindig sok olyan dolog maradt hátra, amiknek – hadd fogalmazzak így -meg vannak a maga dinamikái, még életben vannak, és nincsenek egyensúlyban.

Vedd csak szemügyre a saját életedet onnan kezdve, hogy gyerekként iskolába jártál, azt ott vannak a kamasz és a felnőtt éveid. És ezek nagy része még mindig nem került egyensúlyba. Te persze el akarsz előlük menekülni. Magad mögött akarod őket hagyni, de attól még ugyanúgy ott vannak.

Arról már egyértelműen beszéltünk, hogy nem kellene nekiállnod, feldolgozni őket, mert amikor ezt teszed, akkor megint visszamész annak a történésnek a korlátozott nézőpontjába. Visszamész abba az alagútba, ahhoz az eseményhez, ami a múltban történt veled, és ezt az egészet abból a korlátozott nézőpontból teszed. És ezzel nem teszel mást, csak azt, hogy még tovább táplálsz annak az eseménynek a korlátozott nézőpontját. És ezt nem tudod kijavítani, mert semmi sem romlott el.

Ott van annak az érzése vagy észlelése, hogy valami nincs egyensúlyban, pedig valójában tényleg semmi sem romlott el. Ha megpróbálsz visszamenni és rendbetenni, kijavítani azt az incidenst, akkor azzal csak még több hiedelmet adsz hozzá, még inkább hitelt adsz annak a ténynek, hogy valami rosszul történt. Pedig valójában tényleg semmi sem rossz. Az egyetlen dolog, amivel nem rendelkezel vagy nem rendelkezél azokkal az eseményekkel kapcsolatosan, amik megtörténtek a múltad során, annak nézőpontja, ami ott és akkor valójában történt. Tehát nem próbálkozunk azzal sem, hogy megtagadjuk azokat a tapasztalásokat, mert vagyatok egy páran, akik azzal próbálkoztatok, hogy elfelejtétek őket, hogy eltemessétek őket, hogy eldugjátok őket. Ez szintén nem működik, mert attól még ott az egyensúlytalanság a nézőpontotok következtében.

És ez nem csak erre az életetekre vonatkozik. Hanem az összes előző életre. És ti nem igazán... a legtöbb esetben nem igazán küzdötök velük közvetlenül, mert még mindig vannak olyan aspektusok, akik odakint vannak, és ahogy te újra meglátogatod életed egyensúlytalan részeit, ők ugyanekkor szintén újra meglátogatják a saját életeik egyensúlytalan részeit. Tehát ez az egész dolog zajlik.

Abban az esetben, ha egy integrált aspektusról van szó, akkor ez viszonylag simán történik meg. Viszont abban az esetben, ha egy nagyon lehasadt részről van szó, vagy olyanról, aki nagyon sok sötét energiával rendelkezik, akkor saját magadon érzed ennek hatását. Mert az el fog jönni hozzád az összes haragjával együtt és az összes megoldásra törekvő kísérleteivel, mert annyira be lett zárva a régi látásmódjába vagy nézőpontjába, abba a korlátozott és lapos nézőpontba a történetekkel kapcsolatban.

És mit teszel? Mit teszel? Ekkor mondom azt, hogy mi nem megyünk ki a 3D-ből – és ezt írd fel a táblára Linda – hanem visszamegyünk rajta keresztül, vagy inkább fogalmazzunk úgy, hogy keresztülhaladunk a 3D-n. És ezt szeretném most megtenni veletek ebben a DreamWalk-ban.

Ez nem egy merabh. A merabh az, amikor csak üldögélünk egy pár percen keresztül, és megengedünk egy tudati váltást. A DreamWalk pedig egy tényleges utazás és egy tapasztalás. Vagyis a két dolog között óriási energia dinamikai különbség van. Egy DreamWalk-on aktívan részt kell venned. A merabh alatt pedig csak ücsöröghetsz, és megengeded a tudati váltást. De itt, a DreamWalk alatt részt kell venned a tapasztalásban. Ezért arra kérlek benneteket, hogy ne menjetek ki a 3D-ből, hanem haladjatok keresztül rajta. Menj keresztül rajta!

És arra kérlek benneteket, hogy mikor a DreamWalk-ot csináljuk, akkor legyetek éberek, tudatosak, és ne legyetek mentálisak. Ebben a pillanatban talán még nehéz megkülönböztetnetek a kettőt egymástól, de legyetek nagyon éberek és tudatosak.

Ahogy végigcsináljuk ezt a DreamWalk-ot, ez nem arról szól, hogy ebbe belealudjatok! Nagyon is legyetek tudatában a képeknek, az érzéseknek, és a különféle dolgoknak, amik eljönnek hozzátok. Az is előfordulhat, hogy megtörténnek azok az „aha” pillanatok, de az is, hogy ezt az egészet nagyon nehéznek fogod találni. De azt kérem tőletek, hogy végig legyetek nagyon tudatában mindennek. Vegyetek részt ezen a DreamWalk-on, mert ez egy ízelítőt vagy egy bepillantást fog nyújtani, vagy például fog nektekszolgálni arról, hogyan lehet keresztül menni a 3D-n, és nem csak megpróbálni kitörni belőle. És remélem, hogy ahogy megcsináljuk ezt a DreamWalk-ot, rögtön rá fogtok érezni ennek az ízére, hogy hogyan is működik ez.

Akkor most azt kérném, hogy félig kapcsoljátok le a világítást, csak félig, és akkor kérünk egy jó kis DreamWalk zenét! Ez úgy 15-20 percig fog tartani, és szeretném, ha az egész DreamWalk alatt végig lenne zene!

(Zene : A Chrysalis album címadó dala, 2002 - Chrysalis)

DreamWalk bevezető

Vegyünk egy jó mély lélegzetet! Köszönöm.

Erre a DreamWalk-ra vegyünk egy jó mély lélegzetet és érezzetek bele ennek a tapasztalásnak az energiáiba!

A DreamWalk itt és most, ebben a pillanatban kezdődik el, bárhol is legyél itt és most. A DreamWalk a Most pillanatában veszi kezdetét. Ez nem arról szól, hogy kiszállj a testedből, vagy bármi másból! Hanem a kiterjedésről szól.

Vegyél egy jó mély lélegzetet és most közösen, csoportként fogunk kiutazni. De majd egy bizonyos ponttól kezdődően ez az egész egy nagyon személyes tapasztalássá válik a számodra.

Vegyél egy jó mély lélegzetet!

Már nagyon régóta érzed és tudod, hogy ez a valóság, ez a korlátozott valóság, amit vannak, akik illúzióknak neveznek, mindössze egy apró kis része annak, ami valójában létezik. Mert olyan sok minden van még ezen túl.

Például energia van a körülötted lévő levegőben, de te erről nem tudsz, és ez műszerekkel nem mérhető. Vannak olyan részeid, amik éppen most, ebben a pillanatban álmodnak. Vagyis valahol máshol éppen tapasztalásokat élnek meg, bár az egésznek a kulcsfigurája az, aki most itt van – vagyis te vagy az, akitudatos vagy ebben a Most Pillanatában. És ezen kívül még sok más dolog is zajlik éppen. Az elme ezeket időnként kiblokkolja. De attól ez még mind történik drága barátaim.

Van egy hiedelmek, ami miatt azt gondoljátok, hogy minden lineáris időben történik. Pedig ez nem így van. Ez persze nem jelenti azt, hogy minden egyszerre, egy időben történik, mert ez sem igaz. A dolgok a tapasztalással és a bölcsességgel bontakoznak ki. Ez a kozmikus idő – a tapasztalás, a bölcsesség, a kiterjedés. Ez egy befelé és kifelé, egy lefelé és felfelé történő kiterjedés egyszerre, egy időben.

Sokkal több mindenről szól az élet itt ezen a bolygón – sokkal többről, mint amilyen a kapcsolatok szépsége, amikkel rendelkeztek, vagy mint a fák, az erdők, a folyók, az állatok és a plüss állatok szépsége – sokkal többről szól az élet. Ezért is választottátok azt, hogy itt legyetek. Hogy felfedeztétek azt – hogy felfedeztétek azt -ami mindig is itt volt, és amit eddig elzárt előletek a korlátozottság, a programozottság, vagy egyszerűen az a vágyatok, hogy ezt a nagyon besűrített tapasztalást éljétek meg itt, ebben a 3D-ben.

Az inspiráció az volt, hogy itt legyetek testben és megtapasztaljátok mindazt, ami tényleg itt vansok-sok szinten egyszerre, egy időben. És nem csak egyszerre egy dolgot, hanem hogy tapasztaljátok! Hogy megtapasztaljátok azt, hogy az angyali létezők pontosan ugyanolyan valóságosak, mint az emberi létezők. Hogy megtapasztald magad, ahogy egy erdőben sétálsz, miközben ugyanekkor át is repülsz ezen az erdőn a levegőben. Ezek nem csak vágyálmok, nem csak remények, és nem is valamiféle utópia. Ezért akartál itt lenni.

Annyival sokkal több minden zajlik itt, mint csak ez az ember, aki évről évre öregszik, és keresztülmegy a tapasztalásokon. Sokkal, de sokkal több minden történik lélek szinten, egy bensőséges szinten. Sokkal, de sokkal több minden történik, nem csak az élet kihívásairól szól ez az egész, hanem sokkal több dologról. Ez az egész tényleg nem ilyen nehéznek lett tervezve. Sokkal több dolog van, mint a célok meg atervek,az élet sokkal több mindent tartogat. És ezért is választottátok azt, hogy itt legyetek.

Vegyünk egy mély lélegzetet, ahogy elkezdődik az utazásunk ezen a DreamWalk-on, ezen a kiterjedésen!

Itt van ez a dolog, amit 3D-nek nevezünk – és ami korlátozott, nagyon szilárd, és nagyon valóságos egy bizonyos értelemben, és közben pedig egyben nagyon elszigetelt is. Elszigetelt nem csak a többi dimenzionális dolgok történéseitől, amik körülöttes zajlanak, hanem önmagadtól is elszigetelt. Szinte olyan ez, az emberi valóság ahhoz fogható, mintha lenne egy nagyzenekar, ahol ugye például a vonósok a hegedűn játszanak, és kizárólag csak a hegedűt hallják. Csak a hegedűt hallod magad körül. Semmi mást nem hallasz, csak a hegedűt.

És ez érdekes, mert így legalább képes vagy tényleg nagyon a hegedűkre fókuszálni, továbbá asaját játékkodra, valamint a többi hegedűs és a közted lévő közös játékokra. És közben pedig van egy részed, aki végig tudja, hogy egy egész zenekar játszik itt. És hogy sokkal több minden létezik. Így kiterjedsz. A megengedésed által kiterjedsz legalább annyira, hogy meghalld a többi vonós hangszert is. A többi vonóshangszert, azokat a csodálatos vonósokat, akik szintén zenélnek. És nem csak a hegedűket hallod.

De még ennél is több minden létezik. Még ennél is több ez a szimfónia. Ott vannak a fafúvósok. A bámulatos fafúvósok – a hangjegyeikkel és a muzsikájukkal, ami máshogy szól, mint a hegedű, mégis harmóniában van a vonósokkal. Teljesen másképpen kell rajtuk játszani, más hangon szólalnak meg, más rezgéseket keltenek, és mégis rezonanciában vannak a te kicsi kis vonós részleggeddel.

És ekkor még több tudatosságot engedsz meg magadnak. Egyszerűen csak megengeded. Nem erőlteted, nem követelözöl. Hanem csak megengeded. És ahogy megengedővé válsz, ahogy könnyedén megengeded, egyszerűen csak felismered, hogy ott vannak a rézfúvósok is. a trombiták, a harsonák és a kürtök – ó, amik teljesen másmilyenek, mint a te hegedűd, annyira merészek, bátrak, dinamikusak és érzelmesek, és mégis összhangban, harmóniában vannak a hegedűddel. Teljesen máshogy kell rajtuk játszani, és teljesen más hangokat szólaltatnak meg és más rezgéseket adnak ki magukból, és mégis összhangban vannak maguk körül mindennel.

Látjátok, nincs diszharmónia. Nincs elkülönültség. Ez az egész ugyanazt a szimfóniát játssza. Pontosan úgy, ahogy a harmadik, negyedik, az ötödik dimenzió, ezek is mind harmóniában, együtt rezonálnak. Nem különböző házokról van itt szó. Mindössze ugyanannak a háznak a különböző szobáiról.

És aztán végezetül, ahogy tényleg belelazulsz ebbe, és bátran kiterjedsz, észreveszed, hogy ott van még az ütőhangszerekek. Bumm! Bumm-bumm! Hatalmas, éles hangok, mély mögöttes hangok, ritmusok, ütemek, mintha ők képeznék a zenekar szívéét. Nagyon különböznek a hegedűtől. Ó, és időnként szinte durvának tűnnek a hegedűhöz képest, ugyanakkor viszont egy újabb minőséget, egy újabb réteget és szintetadnak ehhez az életnek nevezett dologhoz, ehhez a nagyzenekarhoz, az Élet Szimfóniájához. Mélységgel telíti azt, és rezonál, összhangban van a hegedűddel.

Veszél egy mély lélegzetet és megengeded magadnak, hogy benne legyél ebben az összes valóságban, és így felismered, hogy bármikor ráhangolódhatsz csak a dobosokra, vagy csak a kürtösökre, vagy csak a fafúvósokra. Vagy kombinálhatod is egymással a dobot és a fafúvósokat. Vagy akár

mindegyiketegybehozhatod. És akkor most behozhatod az énekeseket, a kórust is, a gyönyörűséges emberi hangokat, és ez szintén harmóniába kerül az egészszel. És ekkor az jut eszedbe: -Én azt hittem, hogy a világ csak a hegedűről szól, és most kiderült, hogy mennyivel több minden létezik! És mind harmóniában van egymással. Együttműködnek. Mind együtt, közösen pulzálnak, rezonálnak, mozdulnak és áramolnak!

Ezt egy hasonlatnak szántam erre a 3D-s emberi utazásra, ami lapos, viszonylag lineáris, és agyonfókuszált. És ahogy megengeded magadnak a megvilágosodást, elkezded felismerni, hogy mennyi mindenvan még itt. És, hogy minden részlegben, legyen szó akár a fafűvösokról, te játszol. Ahogy a kürtöt is tefújod. A dobon is te dobolsz, és a kórusban is te énekelsz. És ezek mindig is ott voltak.

Mindig is ott voltak, de a 3D-s hegedű valóságban való élet következtében egyszerűen csak elfeledkeztél róluk.

És most megengeded, hogy ez az egész megváltozzon. Megengeded a tágabb, magasabb nézőpontot. És ismételten mondom, nem erőlteted, nem akard ezt megtörténné tenni, nem tanulmányozod ezt az egészet, és nem fejtesz ki semmi erőfeszítést ennek érdekében, hanem egyszerűen csak megengeded magadnak. És most pontosan ezt teszed.

Előfordulhat, hogy ez az egész ott mélyen belül pánikot kelt benned. – Mit csináljak? Mi fog történni? – Csak emlékezz a zenekar példájára, ahol mindegyik hangszer szekció együtt dolgozik egymással. És tényleg érezheted, ahogy energetikailag, a tudatoddal az egyik részlegtől a másikig haladsz. Egy percre otthagyhatsz a hegedűt, hogy átmenj a fafűvösökhöz, és ott legyél, és ott játssz. Vagyis nem kell, hogy csak a hegedűs légy.

Ettől el fogod dobni azt a hegedűt? Ez el fogja pusztítani a hegedűt? Nem, de meg fogja változtatni azt az önmagadról alkotott elképzelésedet, hogy te csak a hegedűs vagy. Meg fogja változtatni. Ez eleinte némi kellemetlenséget fog okozni, mert egészen eddig csak a hegedűvel azonosítottad magad. De hozzá fogsz szokni. Fel fogod ismerni, és tudatába fogsz kerülni annak, hogy nem csak ez a személyiség vagy.

És akkor folytassuk az utazásunkat! Önmagad kiterjedt szimfóniájában utazzunk tovább!

DreamWalk a 3D-én keresztül

Sok-sok évet töltöttél már ezen a bolygón. Azt választottad, hogy visszatérsz ide a létező legjobb időszakban, ami talán egyben a legnehezebb időszak is.

A családodat részben a karma, részben pedig a komfort, a megszokottság miatt választottad. Olyan gyermekkori tapasztalásokat választottál magadnak, amikről tudtad, hogy előbb utóbb el fognak téged juttatni a saját felébredésedbe. Ez így történt.

Olyan tapasztalásokat választottál magadnak, amik megakadályozzák azt, hogy eltereld magad.

Olyan szerelmi, szerető, továbbá karrier és más egyéb tapasztalást választottál magadnak, amik tényleg nem engedték meg neked, hogy eltereld magad, és amik megakadályozták a testetöltött megvilágosodásodat. Néha nagyon durva és kemény módszereket vetettél be annak érdekében, hogy rajta maradj a saját megvilágosodásod útján, mert ez volt a te elkötelezettséged, hogy megvilágosodsz.

De most itt van ez temérdek sok tapasztalás, ahogy felnőttél a szüleid mellett, a barátaid között, és történtek sajnálatos dolgok, pénzügyi dolgok talán, és sajnálatos módon ezek miatt a tapasztalások miatt, amik időnként

annyira nehezek voltak, annyira nagyon megvetted magad miattuk, hogy ezzel még szembe nézni is nehéz. De én mégis el akarlak vinni titeket egy utazásra most, ahol ellátogatunk ezekhez a tapasztalásokhoz.

Nos, igazából nem kell visszamennünk hozzájuk, mert azok a tapasztalások még mindig itt vannak. Vagyis azt akarom ezzel mondani, hogy nem megyünk vissza az időben. Hanem ellátogatunk azokhoz atörténésekhez. És nem akarjuk feldolgozni azokat. Azért megyünk vissza hozzájuk, hogy megfigyeljük őket, és ahogy megfigyeled és megengeded, akkor magadba fogadhatod annak bölcsességét, ami ott és akkor valójában történt.

Semmi szükség arra, hogy visszamenj a drámába! Talán érezhetsz egy kis érzelmi fájdalmat vagy egyensúlytalanságot, de szeretném, ha együttérző megfigyelő maradnál életed múltbéli eseményeinél. És ahogy ezt megteszed, ha együttérző megfigyelő maradsz végig, akkor az történik, hogy azoknak a tapasztalásoknak a szépsége és bölcsessége a lélek tiszta bölcsességévé párolódik. És egyszeriben csak, akár ma, akár később, hirtelen rádöbbsz, hogy „aha”, az a történés nem is az volt, amit eddig gondoltál róla. Az mindössze egyetlen nézőpont volt, csak egyetlen érzelmi nézőpont volt, miközben sokkal több minden történt.

~ Kora gyermekkor

Akkor térjünk vissza a gyerekkorodhoz! Amikor először felfogtad – tudatosan – hogy itt vagy emberi formában, nagyon kicsi gyerekként, ez olyan egy vagy talán két éves korod tájékán volt.

Vegyél egy jó mély lélegzetet! Érezz bele abba a tapasztalásba!

Akkoriban történtek dolgok, amik nehéznek bizonyultak egy ilyen érzékeny lélek számára, mint amilyen te vagy. A világ durva volt körülötted.

Az egyik legnagyobb dolog, ami oly sokatokkal megtörtént akkoriban, az egyfajta trauma vagy sírás volt, mert azon kaptad magad, hogy újra fizikai testben vagy, és azon merengsz és aggódsz, hogy vajon képes lesz-e betartani az önmagadnak tett elkötelezettségedet, és vajon igaz tudsz-e maradni magadhoz, miközben itt ez az újabb fizikai inkarnáció, amiről jól tudtad, milyen sok eltereléssel szolgál.

Tudatában voltál annak, hogy korábban voltak olyan inkarnációid, ahol nagyon elterelted magad, nagyon belemerültél a karmába, az egyensúlytalanságokba. És itt vagy most, egy évesen, másfél évesen, és azon tűnődsz, vajon hogyan fogsz tudni keresztülmenni ezen a gravitáción, hogyan fogsz majd tudni egyáltalán túllépni ennek az újabb földi létidőnek ezen a pszichikus gravitációján.

Ez nagyon sok fájdalmat hozott fel benned, a gyengeség nyomasztó és lesújtó érzését. De drágabarátaim, ugyanekkor ott volt a remény is. Ott volt az elkötelezettséged. És ott volt az a Fény is, amit magaddal hoztál ebbe az életedbe, és amiről tudtad, hogy azt bármi történjék is, nem lehet kioltani, elpusztítani. Tt teljesen mindegy ki akarja majd megpróbálni azt kioltani benned, ahogy még az sem számít, ha akár te magad is próbálnál meg elmenekülni önmagad elől, ez a Fény, amit magaddal hoztál, az akkor is csak ragyogni, és ragyogni és ragyogni fog.

Figyeld meg magad, ezt az érzékeny gyermeket, aki egyben egy rendkívül bölcs létező.

Annyival több minden történt ott és akkor, nem csak annak sokja és felismerése, hogy megint itt vagy egy újabb elkötelezettséggel, egy újabb életben.

~ *Gyermekkor*

Úgy valamikor 5-8 éves korod tájékán jött ugye az iskolakezdés, meg a fenytések a szüleid és a tanítóid részéről, hogy ezt sem, meg azt sem szabad tenned. És ekkor azon kaptad magad, hogy megpróbálsz megfelelni másoknak, beilleszkedni közéjük és alkalmazkodni hozzájuk, és ezzel elkezdted kiblokkolni magadból azt a tudásodat, hogy ki is vagy te, és ezt szándékosan tetted. Ezt a kiblokkolást különféle módokon tetted meg, mentálisan is, és néha fizikailag is, és elkezdted megpróbálni beilleszkedni, alkalmazkodni és megfelelni másoknak azért, hogy megpróbálj olyan lenni, mint a többiek. Szándékosan lezártad magad.

Volt benned egy mély szorongás, hogy valaha is fel fogsz tudni vajon ébredni? Ha lezártad magad, akkor ezek után vajon fel fogsz tudni majd ébredni egyáltalán?

Egy részed tisztában volt azzal, hogy az idő még nem megfelelő. Egy páran azt éreztétek, hogy a szüleitek iránt érzett szeretetekből nem fedhetitek még fel magatokat előttük, azt, akik valójában vagytok. Ezért megtaláltátok annak a módját, hogy lezárjátok magatokat. És ez fájt. Nagyon mély fájdalommal járt. És ez olyan sebeket ejtett benned, ami aztán egyéb más tapasztalásokat teremtett az életedben – olyanokat, amikor más gyerekek zsarnokoskodtak feletted vagy, hogy a szüleid megharagudtak rád, és hogy harcokba keverted magad. De nem ezek voltak azok, amik igazán fontosak voltak. Ez az incidens volt a fontos, a lezárásod érzése...

Mert ez akkora szorongást keltett benned, hogy azon kaptad magad, hogy mérges vagy, haragszol, és csapdába esettnek érzed magad, és újra jött ez az érzés, hogy egyáltalán valaha is képes leszel arra, hogy felébredj? A világ vajon valaha is készen fog állni arra, hogy annak lásson téged, aki valójában vagy?

Legyél a megfigyelője életed ezen időszakának!

Megfigyelőként érezd át mindannak a bölcsességét, amit tettél! Amire emlékszel, az a lezárás, a lezárás traumája. Pedig valójában az történt, hogy csak megengedted magadnak, hogy várj – várj a megfelelő időig. Az történt, hogy megengedted magadnak, hogy igazán benne legyél, részt vegyél az életben, és újra emberi testet öltve megéled az emberi tapasztalásokat, hogy újra érezd a szeretetet és a fájdalmat, és hogy újra átérzed az empátiát és az együttérzést az emberi utazásra vonatkozóan.

~ *Kamaszkor*

Ahogy beléptél a tizenéves időszakodba – energetikailag ezek a pubertást közvetlenül megelőző és a rögtön azt követő éveket jelentik – és ezek az évek energetikailag nagyon intenzívek voltak – azon kaptad magad, hogy konfliktusba kerülsz sok-sok hitrendszerrel. Azon kaptad magad, hogy szinte magadra erőszakolod a társadalomtól, a szülőidtől, a tanítóidtól, a többi gyerektől érkező hiedelmeket, miközben végig tudtad, hogy ezek tényleg nem jók. Valahol mélyen belül mindig is tudtad, hogy ezek a hitrendszerek nem az igazságot jelentik, nem te igazságaid. De mégis megengedted magadnak, hogy magadra vedd azokat, mintha csak a sajátjaid lennének, és ezzel a szó szoros értelmében beleprogramoztad magad ezekbe a hitrendszerekbe.

Ezek a hitrendszerek pedig aztán sokféle tapasztalást okoztak a számodra, volt köztük olyan, ami traumatikus, nehéz volt, voltak olyan tapasztalásaid, amik miatt még most is büntudatot vagy szégyent érzel. De most, hogy itt vagyunk ezen a DreamWalk-on, ahol érzünk és megfigyelünk, azt szeretném, ha éreznétek annak a

bölcsességét, amit megtettetek, hiszen ahhoz, hogy tényleg megengedd magadnak a szabadságot ebben az életedben, fontos volt tudnod, hogyan kerülnek megteremtésre a hitrendszerek, hogy aztán végül képes legyél elengedni az összes hitrendszert, vagy legalábbis csak azokat hagyd meg, amik az örömet szolgálják. Ó, a hitrendszereket mindig felhasználhatod a saját örömödre, majd elengedheted őket.

Szeretném, ha beleéreznétek azoknak a történéseknek a bölcsességébe, amik a legtöbbször esetében úgy 12, 15, 16 éves korotok táján történtek. Ekkor lényegében magatokévá tettétek vagy megemésztettétek azokat a hitrendszereket, amik soha nem voltak a sajátotok.

Ezek aztán újabb és újabb traumatikus eseményeket teremtettek, és tudjátok, sokszor, amikor visszatértek életetek múltbéli eseményeihez, olyankor azokra a múltbéli traumatikus tapasztalásokra emlékeztek, és nem látjátok azt, ami valójában történt. Mindent a tapasztalásra kensz és így vádaskodsz: -Hibáztam. Valami olyat tettem, amit a jó kislányok soha nem tennének. Olyat tettem, amivel valaki mást bántottam. – De értitek már, hogy ott és akkor nem rendelkeztek azzal a nézőponttal és azzal a tudatossággal, hogy ez az egész honnan is eredt, és miért is történt meg. Azért történt meg, mert olyan hitrendszereket fogadtál el magadénak, amik nem a sajátjaid voltak.

Ez volt a nézőpont. És ez okozta annak az összes többi dolognak is a bekövetkezését.

~ Fiatal felnőttkor

És ezt követően pedig elérkeztél az életnek ahhoz a nagyon lineáris részéhez, ami a legtöbbször így történt. Miután befejezted a tanulmányaidat, dolgozni kezdted. Nagyon lineárisra váltál. Egészen elképesztett, ahogy figyeltelek oly sokakat, ahogy magatokra erőltettétek, kényszerítettétek ezt, kifejezetten azok után, hogy néhányan igazán nagyon felszabadultan éltek meg a főiskolai vagy egyetemi éveiteket, majd ezt követően pedig magatokra erőltettétek ezeket a lineáris dolgokat, mint amilyen a munka, a család, a számlák, és a kötelezettségek.

Azt mondanám, hogy talán ezek voltak a legnehezebb időszakok, mert egy bizonyos szempontból nézve unalmas volt. Lineáris volt. Most már belerázódtál a kerékvágásba, nos, beleestél a csapdába, és tudtad te közben, vagy van ennél jobb is, de fogalmad sem volt arról, hogyan kellene ezt az egészet másképpen csinálnod. Mindenki másnak is volt családja. Mindenki másnak is volt állása. Mindenki másnak is voltak kifizetni való számlái. Akkor mihez is tudnál kezdeni?

Azzal is tisztában voltál, hogy óriási elterelés lenne csak, ha elmennél és valamiféle kommunában vagy ashramban kezdenél élni, ezért aztán folytattad tovább ezt az egészet – a linearitást. És ez nehéz volt. És fájdalmas. Szinte olyan volt, mintha nem látnád ennek az egésznek a végét. Nem voltál képes látni magadban ezeknek a dolgoknak, korszakoknak vagy ciklusoknak a végét, pedig gyerekkorodban még képes voltál erre. De most – most már csak a megélés és majd a halál vár rád a valóságnak ebben a korlátozott készletében? Ez teljesen ellentétes volt a valódi éneddel. Fárasztó volt. Nagyon, de nagyon fárasztó és unalmas volt.

És egy részed kiabált, ordított: -Nem ez az! Én nem ezért jöttem ide! Én nem ezt választottam! – de mégis tovább folytattad. És ez megint okozott egy-két tapasztalást. És a tapasztalások megteremtették a traumát, és ti a traumákhoz jártok vissza. Visszámész, és ellátogatsz ahhoz a rossz harchoz, ami közvetlenül a válásodat megelőzően történt. Visszámész, és olyan dolgokat látogatsz meg újra, amit te tettél valaki mással, és tudtad, hogy ezzel bántod a másikat. Visszámész, és újra meglátogatod azokat a traumákat vagy azokat a fájdalmakat, ahelyett, hogy abba éreznél bele, ami valójában történt, és hogy az miért is történt.

Akkor most visszamegyünk a 3D-be, de már megfigyelőként. Visszamegyünk akként, aki megengedő – mert megengeded magadnak, hogy rádöbbenj, hogy mi is történt ott és akkor. Nem a meghatározott eseményekre fókuszálva, hanem úgy, hogy átérzed annak szépségét, amit tettél. Átérzed az utazásod szépségét.

Ó, igen, ez sok-sok tapasztalást okozott, amik nehezek voltak, és amik még mindig vissza-viszszajárnak és kísértének téged az álmaidban és ébrenléted alatt is – felvillannak emlékképek, emlékek, a büntudat és a szégyen érzése. De ahogy most visszamegyünk a 3D-n keresztül Mesterként, az Én Vagyok nézőpontjából látva mindezt, felismered, hogy mi az, ami egész végig valójában történt. Visszameész azért, hogy begyűjtsd, learasd a bölcsességet, és hogy elengedd a traumákat. Visszameész, hogy egy bizonyos módon újratapasztald azt.

És látjátok, itt és most, ebben a pillanatban, ahogy itt ülünk, miközben végigmegyünk ezen a DreamWalkon, maguk a tapasztalások is ténylegesen megváltoznak. Igen. Mindaz, ami történt tényleg megváltozik.

Tehát, ami egy rendkívül traumatikus esemény volt az életedben, az egy bezárult trauma lett, mert az érzelem bezárult a sejtjeidbe, az emlékezet sejt énedbe. De most, ahogy visszatérünk a 3D-n keresztül, maga a tapasztalás megváltozik. És ez egy bámulatos dolog.

Ami történt, az meg se történt.

Ez nem azt jelenti, hogy minden kitörlődött. Hanem azt, hogy minden kivirágzott. Minden teljes színére váltott. Minden a teljes valóságára váltott. Többé már nincs bezárva abba a valóságba, amia borítón volt. És most már az egész könyvvé változott, és amiről azt hitted, hogy az történt, megérted, hogy az lényegében egy sokkalta nagyszerűbb és bölcsőbb dolog volt, ahogy visszameész a 3D-n keresztül.

Ahogy tágabban kezded el érzékelni a tudatot és a dimenziókat, magaddal viszed a 3D bölcsességét, mindannak a bölcsességét, ami történt, és amit a múltadnak nevezel. Magaddal viszed ennek minden örömét és szépségét, a bölcsesség édes nektárját, ahogy kiterjedsz a többi dimenzióba. Magaddal viszed ezt a koronát – igen, ezt a szépséges koronát – annak koronáját, amit megéltél itt, ebben a valóságban.

És a legcsodálatosabb ebben az egészben az, hogy továbbra is folytathatod az ebben a valóságban való tapasztalásaidat. Vannak olyanok, akik azt szeretnék elhitélni veletek, hogy ahogy továbbmész a negyedik, az ötödik és a hatodik dimenzióba, akkor többé már nem vagy ott a 3D-ben – ha már számokat használtok a dimenziók azonosítására – pedig ez egyáltalán nem így van. Továbbra is folytathatod az itteni tapasztalásaidat, de többé már nem csak hegedűsként, többé már nem csak a vonósok között – hanem MOST – MOST – ott vagy az egész zenekarban. Továbbra is itt létezel, de egy sokkal tudatosabb létállapotban, ahol a Mester nézőpontjával rendelkezel, és nem a tanítványéval. Ahol az Én Vagyok tudásával rendelkezel, és nem az emberi korlátozottsággal.

Vegyél egy jó mély lélegzetet ebben a tapasztalásban, ebben a DreamWalk-ban, ami a 3D-n visz keresztül.

És arra fogtok rájönni drága barátaim, hogy újratapasztaljátok ezt. Ma egy ízelítőt, egy kóstolótakartam adni nektek ebből, hogy milyen is ez, amikor így visszameész. És amikor így visszameész, akkor fel fogod fedezni, hogy ez nem az, amit eddig gondoltál róla. Egyáltalán nem az mert, ahogy megengeded a megvilágosodásodat, azt is meg fogod engedni magadnak, hogy érzékeld és felfogd a múlt nagyobb valóságát is.

És ahogy egyre inkább megengeded magadnak a múlt nyitottabb tudatosságát, ezzel együtt a jövőd észlelését is megengeded magadnak, annak összes potenciáljával egyetemben. Felismered, hogy többé nem vagy bezárva a hiedelmekbe, a múltadba. Hogy többé nem vagy bezárva a jövő korlátozottságába. Többé már nem a borítón élsz. Hanem a könyv lapjaivá, oldalaivá válsz. Te magad leszel a papír. Te magad válsz azzá a történetté, ami soha nem ér véget, és még a könyvön túl is folytatódik.

Ilyen egy megtestesült Mester élete.

Korábban már mondtam, hogy csak nagyon kevés angyal jutott el ide, ahol most tartotok, mert csak nagyon kevesen jöttek vissza a 3D-n keresztül. Nagyon kevesen akadtak olyanok, akik keresztülmentek a múltjukon. Nagyon, de nagyon kevesen engedték meg valaha is maguknak, hogy begyűjtsék és learassákéleteik bölcsességét, miközben még itt élnek, még mindig itt tartózkodnak. Ó, hát meg akarták volna ezt tenni, és drága barátaim ezért is választottátok azt, hogy itt maradtok, ahelyett, hogy elmennétek innen. És hogy itt legyetek tudatosságban, a teljes Én Vagyok teljes tudatosságában.

Akkor vegyünk most egy mély lélegzetet, miközben keresztüljövünk a 3D-n!

Vegyéél egy mély lélegzetet és legyéél nagyon Jelen a Most Pillanatában!

A nézőpont az, ami megváltozik, a te nézőpontod, amikor lelépsz arról a borítóról és megengeded magadnak, hogy itt és most végigmenj lényegében az egyensúlytalanságok kiegyensúlyozásán. És nem a könyvborítóra akarod visszaegyensúlyozni magad, hanem egy sokkal nagyobb tudati állapotba, egy sokkalta nagyszerűbb valóságba. Ezért is választottátok azt, hogy itt legyetek.

Vegyetek egy jó mély lélegzetet, ahogy újra felkapcsoljuk a fényeket. Vegyetek egy jó mély lélegzetet!

Nagyon kevés angyal járta be ezt az utat valaha is, és jutott el ilyen messzire, ahol is megengedték maguknak, hogy visszamenjenek nos, nem igazán vissza, hanem, hogy keresztülmenjenek azon, amiről azt gondolták, hogy maguk mögött akarják azt hagyni. Nagyon kevés angyal jutott el arra a pontra, ahol képesek voltak megengedni a saját megvilágosodásukat és tudatosságukat ilyen magas szinten, miközbenegy ilyen sűrű valóságban tartózkodtak. Nagyon kevesen. És ti ezt most megteszitek. Mindannyian.

Egy felébredő világ

És akkor mi a helyzet a világ többi részével? Hm. Hm. Mi a helyzet a világ többi részével?

A világ... (Adamus sóhajt) Rengeteg olyan ember van a bolygón, akik most állnak annak küszöbén, hogy a felébredést választják. Igen, sokan vannak a felébredés korai szakaszában. Sokan, nagyon sokan tartanak ott, hogy a felébredésüket választják.

Ez egy magával ragadó hullám. Ha csak egy pár ember engedi meg a saját megvilágosodását, az nem állítja be sok ember számára azt a dinamikát, hogy ők is elkezdjék választani a saját ébredésüket. De amikor elegendő ember engedi meg a saját megvilágosodását, akkor az létrehoz egy... olyan ez, mint amikor napfény éri azokat, akik még mindig ebben a nagyon korlátozott valóságban élnek, akik még mindig a könyvborítón élnek. De azzal, hogy megengeditek a saját megvilágosodásotokat, az napfénné válik a saját könyvük borítóján, ahol ők is elkezdik meglátni, hogy ez csak az átkozott borító, nem több. Ez nem a teljes valóság.

Tehát jelenleg sok olyan ember van ezen a bolygón, akik éppen azon a ponton tartanak, hogy a felébredésüket válasszák vagy ennek az ébredésnek a korai stádiumában vannak éppen, ahol még mindig dönthetnek úgyis, hogy mégsem ébrednek fel. Dönthetnek úgy, hogy nem mozdulnak. Ez egy érdekes dinamikát teremt meg, amit most is láttok a világban, a hírekben. Mert ez teremt meg ezt a sok fura és bizarr viselkedést, aminek nem kellene, hogy meglepetésként érjen titeket, mert nos, ti is ezt tettétek, amikor éppen csak, hogy belekezdtek - ó, igen, emlékeztetek csak – amikor éppen csak belekezdtek a felébredésetekbe. Sok-sok örülség zajlik manapság.

És már tudjátok, de azért mégis emlékeztetek titeket arra, hogy ne menjetek bele a drámába! Ne ragadjatok bele a „A világ szétesik” című drámába! Ne! Mindössze a könyvborító változik. Fejjel lefelé, tótágast áll, és kifordul magából. Engedjétek meg nekik, hogy keresztülmenjenek a saját felébredésükön – akár hogy is választják azt, vagy éppenséggel nem választják azt. Engedjétek meg nekik, hogy ne válasszák azt!

Egyre nehezebb és nehezebb lesz az emberek következő pár generációjának az, hogy álomban ringassák magukat és alva maradjanak, mert kisütött a nap – igen, és ez a nap ti vagytok – és mert ez a nap olyan fényesen és ragyogóan süt, annyira intenzív a fénye, hogy közvetlenül rásüt a régi rendszerekre és a régi értékekre, a régi hiedelmekre, a régi korlátozottságokra. Ennek következtében, hogy úgy mondjam hatalmas nyomás nehezedik most a világra, és tegyük még ehhez hozzá azokat a beérkező angyali lényeket, akik még nem jártak itt korábban – tehát óriási a nyomás a felébredésre.

Egy páran tudjátok milyen is ez – amikor szó szerint tényleg alszol az ágyadban jó mélyen, majd valaki megpróbál felébreszteni, vagy ha nem valaki más, akkor az ébresztő órád, és egy páran pontosan ismeritek ezt az érzést. Olyanok vagytok, mint a mackók. Támolyogtok. Nem akartok felébredni. Ellenálltok. De közben megtudjátok, hogy előbb vagy utóbb úgyis fel fogtok ébredni, mert továbbra is nyomást fognak rátok gyakorolni, az ébresztő óra folyamatosan csörögni fog, és pontosan ez a helyzet most a bolygótokkal is. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy mindenki fel fog ébredni, hanem azt, hogy elegenden vannak azok, akik ezt az óriási nyomást okozzák. Vagyis azt akarom ezzel mondani, hogy a dolgok nagyon, nagyon, de nagyon gyors iramban fognak változni.

És akkor történnek majd dolgok, mint ami itt is történt az időjárással, ami majd kitisztítja azokat a régi dolgokat, amikre többé már nincs szükség. Tehát igen, továbbra is több ilyen időjárással kapcsolatos események lesznek. Egyre több olyan embert fogtok látni, akik zavartak, felindultak, idegesek, haragosak lesznek – és látni fogjátok, ahogy egyre többen akarnak majd másokból táplálkozni. Még több lesz a dráma, mert ez felszínre hozza az egyensúlytalanságokat. És mindezt a megoldás érdekében teszi.

Ti pedig itt lesztek ennek a totál örületnek a kellős közepén. Pont a kellős közepén. De drága barátaim, 1.) nem nektek kell ezt megoldanotok, 2.) nem kell ebbe belemennetek, 3.) nyugodtan elfoglalhatjátok a helyeteket az élet nagyszerű színházának páholyában és csak megfigyelőként és Szabványként vagy napfényként nézitek az eseményeket – mert mind a három dolog ugyanazt jelenti, és közben megengeditek magatoknak, hogy tényleg élvezzétek.

És most pedig kihívást fogok elétek állítani! Képes vagy annyira együttérző lenni, hogy megengedd, hogy először is a saját életedet élvezd igazán, a második pedig az, hogy legalább becsüld nagyra mindazt, amin a többiek keresztülmennek? Tudom, hogy erre azt válaszoljátok: - De az emberek mindennap szenvednek. – Igen, szenvednek, és ezt ők maguk választják, ahogy ti is ezt választottátok. Ti választottátok. Akkor választottátok, amikor éppen a saját szenvedéseiteken mentetek keresztül. Erre azzal folytatjátok: -De a világ tele van háborúval és káosszal, meg minden mással... - Igen, ez így van, és majd megszületnek a megoldások. Ezek meg fognak oldódni.

Ez egyáltalán nem azt jelenti, hogy én ezt az egészet helyeselném. Mert ennek nem lenne muszáj így történnie. De ha megengeded magadnak az élet élvezetét és örömét, ha megengeded a megvilágosodásodat, akkor ennek sokkal nagyobb hatása - napfény hatása – lesz erre, mint bármi másnak. A vicces dolog pedig az, hogy nem próbálsz napfény lenni a számukra annak érdekében, hogy megváltoztasd vagy változásra bírd őket. Mindezt magadért teszed, de ennek mégis hatása lesz rájuk.

Erről kifejezetten azért beszélek itt ma, mert jelen van itt egy energia ebben a teremben. Itt van aShaumbra. Vannak itt angyali létezők. Vannak itt plüss állatok, és van itt egy kicsi mindenből. És van egy nagyon érdekes dinamika itt, ebben a létesítményben, és most azokról a kormány alkalmazottokról beszélek, akik a katasztrófa enyhítésére vannak itt. És csodálatos munkát végeznek azzal, hogy segítik az ezen a területen élőket. De ez mégis egy érdekes energiát teremt itt, ami belekeveredik ebbe a Shoudba, és ezt mindannyian érzitek. Mert kik is ők? Attól eltekintve, hogy kormány alkalmazottak, energia őrzők. Aztteszik, amit valaha ti szoktatok tenni, hiszen ti is energia őrzők voltatok. És még mindig él bennetek egy kis vágy arra, hogy visszatérjete ehhez. Nem olyan értelemben, hogy ti is ennél a bizonyos kormány ügynökségnél akartok dolgozni, hanem hogy energia őrzőként legyetek ott a rászorultak számára. És ők tényleg nagyszerű munkát végeznek mások megsegítésében, az energia megtartásában.

Ez egy érdekes emlékeztető, mert akkor is, amikor mi a DreamWalk-ot csináltuk, ez az energia nagyon jelen volt mindabban, amit tettünk. Egy páran ennek a tudatában is voltatok, vagy éreztétek ezt. Ezt a régi visszahúzást, ezt a régi huzavonát, ami azt mondja: - Ó, azok a régi szép energia őrző napok! Ó! Amikor még a bolygót és mindenki mást szolgáltam, a rendelkezésükre álltam! -De szeretném, ha felismernétek, hogy ez most már arról szól, hogy magadat szolgálj, a saját rendelkezésedre állj, és engedd meg, hogy az energiák téged szolgáljanak! Ez önzőnek hangzik. Pedig nem az. Hiszen ezért jöttetek ide, és ennek sokkal nagyobb hatása van az egész Földre. mint az összes segélyező, segítő csoportnak a világ összes országában együttvéve. Csak egy emberről szól ez. Csak rólad.

Akkor vegyünk egy jó mély lélegzetet erre a nagyon különleges Shoud-ra, ami a Felfedezés Sorozat 2. Shoudja, ahol is visszasétáltunk a 3D-n keresztül.

Keresztülmentünk rajta, és nem pedig kiugrottunk belőle, nem próbáltunk kitörni, kiszabadulni belőle. Keresztülmentünk rajta együttérzéssel és nagyrabecsüléssel, és annak felismerésével, hogy nyugodtan itt lehetsz a 3D-ben, és közben ugyanígy nyugodtan ott lehetsz bármelyik másik dimenzionálisminőségben is, amit csak választasz. Más szóval: Élvezzétek az Életet!

És soha ne feledkezzetek meg arról, hogy minden jól van a teremtés egészében!

Namaste.

(Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com)